

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upraviteljsko ulico Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase jo plačevati loco Trst. Odprta reklama cije se prosto pošilja.

„EDINOST“ izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob **torih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.—, za pol leta . . . 6.—, za vse leto . . . 12.—. Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posredne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

Svoboda duhovščine na Primorskem.

Pod tem mnogoobetajočim naslovom se je bavil „Piccolo“ z interpelacijo, ki so jo stavili pred par dnevi v zbornici poslancev posl. grof Coronini in tovariši.

„Piccolo“ se je skrbno izognil stvari, to je vsemu dogodku, ki je bil baje povodom boleznin prevzvišenega nadškofa goriškega in potem povodom rečeni interpelaciji, ampak je tudi to priliko — ko je imel sto razlogov za previdno molčanje — porabil za nečuden, lopovsk napad na ves duhovski stan. Duhovščina da grdo zlorablja svobodo, ki jo uživa na Primorskem. Ta napad je toli ljut, da se kar čudimo, da je bilo sploh možno kaj takega! Nam gotovo ni navada, da bi klicali na pomoč državnega pravdnika in cenzorja, ali v tem slučaju se čudimo zares in strmimo, kako je mogel priti na svetlo ta divji izbruh židovskega sovraštva do katoliške duhovščine. Naj bi bilo v božjem imenu, da je „Piccolo“ napal posamične duhovnike za konkretne, še tudi le izmišljene slučaje, ali tako zasramovanje vsega, toli vzvišenega stanu, to je brezvestno in mogoče le — na Primorskem. V notici „Piccola“ od minolega četrka se zrcali ves pravec naših razmer. To je zdvijanost, kateri ni sveta več nobena stvar, ki gazi v blato čast in peščenje celih stanov! To je tisti pravec, ki sistematično duši v ljudstvu verski čut, in z istim moralo, ker potrebuje demoralizovanega ljudstva za svoje, na vse strani pogubne namene! Pogaziti hočejo verski čut, ker je le-ta izvor morale in poštenja; in dosledno hočejo porušiti duhovščino, ker je ona propovednica verskega čuta, tega izvora morale. Italijansko-liberalna gospóda delajo sistematično, to se jim mora pripoznati. Oni zastavljajo sekuro ob temelju. Z ugledom duhovščine mora pasti avtoriteta iste; za avtoriteto stanu mora pasti — vse. In ko pade vse, ko ne bode nikogar več, ki bi brzdal mase propovedovanjem verske morale, potem nastopi doba one svobode, kakoršne si želi „Piccolo“ in žnjim vsa politikujoča gospóda laška!

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Kadarkoli je Fran ostavil svojega brata, ga je čakal stari Žiga v velikih volnenih pisalnih rokavih, s peresom za ušesom in nožičem v roki, ga spremil nekaj korakov ter mu poročal, kako stojé stvari. Nekaj časa sem je kazalo, da se obrača na boljše; monsieur Georges je vsak dan prihajal v svojo tvorniško pisarno ter se vsaki večer peljal v Savigny; v blagajno ni prihajalo računov, celo dama v Amiéresu je bila na videz mirnejša.

Blagajnik je bil vesel.

„Vidiš, dečko, kako prav sem storil, da sem ti pisal. Samo treba je bilo, da si prišel, in vse je bilo urejeno. A vendar še vedno mislim“, je dostavil po stari navadi, „da nič kaj dobro ne kaže.“

„Nič ne skrbite, gospod Žiga“, je dejal maščevalec; „sedaj sem jaz tukaj.“

„Kaj ne, da še ne pojdeš proč, dragi moj?“

„Ne, ne, zdaj še ne . . . poprejemam še urediti nekaj važnega.“

„Tem bolje.“

Tista važna stvar, o kateri je govoril Fran,

Toda povrnimo se k stropenemu izbruhu rečenega laškega lista zoper vso našo duhovščino. Čujte le, kako se vsa naša duhovščina kar pavšalno slika, kakor druhal razbojnikov, ki pozivlja ljudstvo na vandalizem in ropanje, da širi po deželi grozo in — anarhijo! Duhovniki da oborožujejo roke hrvatskih kmetov, in puščajo te poslednje z — verige proti Italijanom!

Tega nesrečnega seljaka istrskega prispevajo zverjadi, katero treba držati na verigi. A duhovnik je razbojnik, ker bi hotel, da kmet istrski naj ne bo več na — verigi. Italijansko ljudstvo se torej ne čuti svobodno, ako niso drugi na verigi. Taka je torej svoboda, kakošna si mislijo oni, ki valjajo besedo liberalizem po svojih umazanih ustah od jutra do večera! Duhovniki da potiskajo torej morilno orožje v roke istrskega kmeta in ga takorekoč ščuvajo na umorstva in pobojev! Taka grozna obdolževanja se mečejo v obraz vsemu vzvišenemu stanu! To je nečuvstvo, to je škandal, in ponavljamo še enkrat, da se čudimo, da je ta škandal mogel zagledati beli dan! In ako bi tudi bilo posamičnih slučajev, pošten človek vendar ne bi žalil radi tega vsega stanu! A „Piccolo“ ni mogel navesti niti jednega samega konkretnega slučaja. Čemu tudi? Ljuje „Piccolove“ vrste ne poznajo dokazov! Kdaj se je še obrekovalec brigal za dokaze? Ko bi se brigal za dokaze, potem bi pa ne bil več — obrekovalec, tat tujega poštenja.

Quousque tandem? Kako dolgo še bode mirno gledala državna oblast to herostratsko početje zdvijanosti in zbesnelosti? Kako dolgo bode še gledala, kako brezvestno, a sistematično rušijo podlago avtoriteti? Da, zaposanijo naj si: s padom cerkvene avtoritete bode na škodi tudi državna avtoriteta. Naj se nam prigovarja kolikor se hoče in naj se makari vsem arsenalom sofistike oporeka našim trditvam, mi — ki poznamo vse struje v teh deželah, javne in tajne — vstrajamo vendar-le pri tem, da v nas na Primorskem treba obrambe ne le avstrijsko-državni misli, ampak tudi monarhistički ideji! Od todi tudi to silno sovraštvo izvestnih ljudi zoper našo duhov-

je bila ženitev z Désirejo Delobelleovo. Doslej še ni nikomur nič povedal o tem — tudi deklici sami ne. A mamsel Zigi je morala kaj slutiti, kajti od dne do dne je bila veselejša in lepša, kakor bi čutila, da se bliža trenutek, ko bode potrebovala vse lepote in veselosti svoje.

Neke nedelje popoldne sta bila sama v delavnici. Mama Delobelleova je šla od doma, vsa ponosna, da se smé zopet jedenkrat pokazati ob roki imenitnega moža. Prijatelja Frana je pustila doma, da bode hčerka imela družbo. Fran je bil ta dan posebno skrbno oblečen. Ves je bil nekako prazničen, zajedno plah in odločen, ginjen in slovesen, in že način, kako se je nizki stolček primaknil k velikemu naslonjaču, je kazal, da izve nekaj važnega, in mogoče, da se mu je že malo zdelo, kaj bode. Razgovor se je pričel z navadnimi besedami, katere je vsaki hip pretrgal premor — kakor popotnik večkrat postoji, da se oddahne za nadaljnjo pot.

„Kako lepo vreme je danes.“

„Prav lepo.“

„Naš šopek še vedno lepo diši.“

„Prav lepo.“

Že o teh vsakdanjih besedah sta se tresla

ščino, od todi tudi kričanje, da duhovščina zlorablja svobodo, ki jo uživa na Primorskem.

In logični zaključek temu kričanju je seveda jasek za laško gospódo: vzemite duhovščini vso svobodo! To je ravno znak tiste kulture, da se ne čuti svobodne, ako so svobodni tudi drugi! Istrskega kmeta že vidijo na verigah, kaj, ko bi poleg kmeta deli na verigo tudi duhovščino? Pal bi potem zadnji obrambeni zid in — framasonska gospóda bi imela svobodno pot. Po tem bi še le nastopilo tisto idealno stanje, kakoršnega si žele sovražniki nam in še komu drugemu: vsi na verigah, le demoralizacija naj bi bila svobodna, le ona naj bi pomagala podirati oltarje in prestole!

Tu se igra za večje stvari, nego se misli navadno. Naše poznavanje razmer nas sili, da izpregovorimo zopet svarilno besedo do državnih oblasti: ne dopuščajte, za božjo voljo, da se na tak drzen način tira v blato ugled vsega duhovskega stanu!

Mi ne zahtevamo nikacih svoboščin za duhovščino. In danes smo namnoma pustili na strani tudi vse narodne borbe, da se nam ne poreče, da zagovarjamo duhovščino le zato, ker ista v narodnem pogledu sočutstvuje z nami! Tudi tega ne zahtevamo, da bi oblasti ščitile posamične duhovnike preko one mere, ki jo zagotavlja zakon vsakemu državljanu; ali v interesu javne blaginje, v interesu splošnega miru, v interesu državne avtoritete moramo zahtevati, da bodi poskrbljeno, da se ne bode tiral v blato ugled vsega duhovskega stanu načinom, kakoršen je v navadi v laških liberalnih listih.

Mi ne zahtevamo svoboščin za posamične duhovnike, nočemo da bi bile osebe duhovnikov nad zakonom. Ali kakor hitro je duhovnik navezan na spoštovanje državnih zakonov kakor vsaki drugi državljan, ima tudi pravico do vseh dobrot, ki jih nudijo isti zakoni. In med pravicami, ki jih nudijo državni zakoni, je tudi pravica: boriti se za svoje politiške prepričanje! Toliko svobode mora imeti tudi duhovnik! Nečuvstvo je torej, da se vrše toli ljuti napadi na duhovščino zato, ker se ista poslužuje svoje državljanske pravice.

njiha glasova, razburjena od tega, kar je imelo priti.

Slednjič se je mali stolček še malo približal velikemu naslonjaču; pogleda sta se ujela, roki se našli in otroka sta se tiho in počasi poklicala po imenih: „Désirée!“ „Fran!“

Ta hip je nekdo potrkal na vrata. To je bilo lahko trkanje prsta v rokavici, ki se pri najrahljšem dotiku boji, da bi se ne umazala.

„Slobodno!“ je rekla Désirée nekako nevoljno, in čez prag je stopila Sidonija, lepa, koketna in prijazna. Prišla je obiskat malo svojo Zizi, mimogredé jo je hotela zopet jedenkrat objeti; toliko časa je že hrepenela po tem.

Zaradi Franove prisotnosti je bila vidno iznenadejana ter tako vesela, da zopet jedenkrat more govoriti s staro prijateljico, da je jedva pazila nanj. Ko sta se dolgo časa objemali ter se razgovarjali o prošlih časih, je želela zopet videti okne na stopnicah in stanovanje Rislerjevo. Veselilo jo je, da na ta način še jedenkrat preživi vesela mladostna leta svoja.

„Se-li spominjate, Fran, kako je princezinja Kolibri prišla v vašo sobo in kako ponosno je nosila malo glavico pod pernatim dijademom?“

(Pride še.)

„Piccolo“ pravi seveda, da duhovniki zlorabljajo svobodo za zločinske čine. Dobro, ako ve konkretnih slučajev, naj jih le prijavi oblastim! Ali on molči o tem, ker ne ve ničesar. In tudi če ve, nima pravice do zasramovanja vsega stanu! V imenu resnične svobode moramo svečano protestovati proti takim rokovanjskim napadom na duhovni stan, kakoršnega je zagrešil „Piccolo“ od minolega četrtka! Taki napadi, tako pavšalno zasramovanje, je le znak zdivjanosti in brezvestnosti, ki je zavládala v italijanskem taboru!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 1. maja 1897.

Slovenski jezik — deželni jezik v Trstu.

Iz najnovejših vesti v današnjem zjutranjem izdaju so izvedeli naši čitatelji, da je državno sodišče izreklo znamenito in načelno važno razsodbo ozirom na boj, ki ga bijemo mi tržaški Slovenci za pravice svojega materinega jezika. Stvar je znana našim čitateljem. Prof. Matko Mandić, kakor predsednik odbora za Martelančev spomenik na pokopališču v Barkovljah, je uložil na tukajšnjem magistratu prošnjo za dovoljenje, da se postavi ta spomenik. Mestni magistrat ni hotel vzeti na znanje te vloge z motivacijo, da je uloga pisana v jeziku, ki ni jezik te občine, kajti poslovni jezik na magistratu da je le italijanski. V imenu g. prof. Mandića je g. dr. Gregorin uložil pritožbo na drž. sodišče in je provociral s tem omenjeno načelno važno razsodbo. Za nas in za vsakogar — je bila stvar jasna in tudi gospoda na magistratu so morali vedeti, da je municipalna delegacija se svojim postopanjem kršila ustavna prava Slovencev, zajamčena v zakonih. Mi tudi nismo dvomili ni za trenutek, kakova bo de sodba državnega sodišča.

Ta razsodba je taka, kakor drugačna ne more biti: po odloku municipalne delegacije se je kršil zakon, ker je slovenski jezik pripoznan deželnim jezikom in ker se temu pripoznanju od strani države mora pokoriti tudi mestna občina tržaška. Nadalje pravi državno sodišče, da občina ne sme raztezati svoje avtonomije tudi na to polje. Spravico, določati si zakoniti jezik, se ne smejo kršiti državni temeljni zakoni.

Gospoda so torej dobili grozno moralno lekcijo, ker jih je najviša sodna instanca proglasila za kršitelje zakonov. In s tem je v principu rešeno jezikovno vprašanje tržaško. Rešeno v našem zmislu. Naša moralna zmaga je popolna. Žal, da le moralna, žal, da je ta rešitev le principijelna. Saj ni to prvokrat, ko je državno sodišče izreklo tako razsodbo. Toliko mestni magistrat tržaški, kolikor tudi deželni odbor istrski sta že mnogokrat dobila take pljuske od državnega sodišča, ali praksa je ostala ista, tista praksa, o kateri je izrekla oblast, da pomenja kršenje zakonov. Laški listi so celo tako drzni, da so se že jedenkrat povzpeli do očitnega upora proti razsodbam državnega sodišča, rekli: Drjavno sodišče, ministerstvo in namestništvo lahko odločajo, kar hočejo in kakor hočejo, slovenski akt vendar ne pride nikdar s tržaškega magistrata! Nikdar, to je usodna beseda. Ne le za nas Slovence, ampak še posebno za one kroge, katerim je dolžnost skrbeti za to, da se vsakdo pokori zakonom in razsodbam oblasti! Laška gospoda obračajo sedaj hinavski svoje oči proti nebu in se zgražajo na — upornosti Slovencev, ki baje ne hote več poznati nobene avtoritete. Toda mi moramo vprašati: kdo krši avtoriteto: ali siromašni, neuki kmet, ki se je morda kaj preuagil v jezi, ali pa oni učeni gospodje, ki vedoma in preišljeno propovedujejo odpor proti zakonom in razsodbam najviših instancij? O, prav lahko vesijo moremo zatrditi, da morebiten fizičen izgred — sosebno če je bil storjen v jezi in razburjenju — ni nikdar tako nevaren, nego taka moralna revolucija, ki demoralizuje ljudstvo!! Kdor svojim postopanjem širi menenje, da razsodeb ni treba izvrševati, ta je največji sovražnik avtoritete, ker bega ljudstvo, da isto zgublja zmisel za pokornost, ki smo jo dolžni avtoriteti.

Kakor je bilo dosedaj vedno, tako bo de — uverjeni smo o tem — tudi to pot: najnovejša razsodba državnega sodišča ostane brez vsake posledice glede na praktično postopanje na našem magistratu; gospoda bodo i nadalje kršili zakone s tem, da bodo neizprosno odrekli, kar je brez-pogojno pripoznalo državno sodišče: pravice slo-

venskemu jeziku, kakor de ž el n e m u j e z i k u na ozemlju tržaškem.

Te nezdrave razmere, ta očitna upornost ostane tako dolgo, dokler ne bude državna oblast jela jasno in neizprosno govoriti s to laško gospodo; dokler ne bude jela prihajati na dan z dejanji, ki na kategoričen način povedo slavnemu magistratu in vsej stranki progressovski, da zakoni avstrijski veljajo tudi za Trst in njega okolico in da se jako motijo ta gospoda, ako menijo, da so država v državi; take razmere bodo trajale tako dolgo, dokler ne izvedo mogočni gospodje, da njih samomoč ne sega tako daleč, da bi smeli kršiti državne zakone; dokler ne izvedo, da tudi tržaška avtonomija je v okvirju temeljnih zakonov avstrijskih. Saj bi bila to anomalija, ako bi namišljeno občinsko pravo moglo tlačiti fundamentalno državno pravo.

Prosimo torej, prosimo prav nujno, državno oblast, naj stori potrebno, da se bude vendar enkrat jelo vršiti praktično, za kar se je v principu že opetovano izreklo državno sodišče. — Drjavna oblast je dolžna to tudi svojem lastnemu ugledu.

Državni zbor. O večerajnji seji nam pišejo z Dunaja: Povod obstrukciji, ki je tirajo liberalci, je menda tudi „ključ“, po katerem naj bi se odmejali člani v odseke za pojedine klube. Večina je nekoliko odnehala od zahteve, stavljene pred Velikonocjo. Odločeno je, da večina dobi 14 členov v odsekih od 24 členov, 22 v odsekih od 36 členov in 28 v odsekih od 48 členov. Ostale člene naj si razdele med seboj stranke in klubi manjšine. V vsej večerajnji seji se je razpravljalo privatno o „ključu“; javno pa o nujnem predlogu socialnega demokrata dr. Verkaufa radi razpuščenja zadružne organizacije železničarjev. Bilo je burrah prizorov med socialnimi demokrati in antisemiti. V razpravi je govoril tudi slov. posl. dr. Krek svoj prvi govor. Začel je slovenski. V svojem govoru je mahal tudi po socialnih demokratih; zajedno je kazal veliko ljubav do delavcev, železniških in drugih, pa tudi poznanje socialnega gibanja. Na nekaterih mestih so mu mu odobrvali celó socialni demokratje.

Nujni predlog glede abnormalnih odnošajev na Primorskem pride na vrsto še le v prihodnji seji. — Členi kvotne deputacije — med istimi tudi dr. Laginja — odpotujejo danes, v soboto, v Budimpešto na pogovore z člani kvotne deputacije ogerske.

V razpravi o nujnem predlogu dra. Verkaufa je rekel ministerski predsednik, da so bila društva železniških služabnikov splošno nevarna. Nujnost tega predloga se je odklonila 179 proti 134 glasom. Posl. Funke in tovariši so predlagali, da je ministre Gleispacha, Glauza, Bilinskega in Ledeburja postaviti v obtožno stanje, ker so podpisali jezikovne naredbe. Jednak predlog so stavili posl. Schönener, Kaiser in tovariši.

Cesar Fran Josip I. je odpotoval sinoč ob 10. uri zvečer iz Peterburga. Na kolodvoru so se zbrali veliki knezi. Car Nikolaj in cesar Fran Josip sta se peljala skupno na kolodvor burno pozdravljena od ogromne množice. Slovo na kolodvoru je bilo najpristrčneje. Cesar Fran Josip je opetovano povdarjal svoje veselje na presijajnem vsprejemu. Oba vladarja sta se objela in poljubovala. Sploh si je naš cesar se svojim pristrčnem vedenjem pridobil splošne simpatije v Peterburgu. Cesar Fran Josip je podaril 3000 rubljev za uboge v Peterburgu, avstrijsko-ogerskemu pomožnemu društvu 1500, pomožnemu društvu v Odesi 500 in za katoliške cerkvene namene 1000 rubljev v roke nadškofa peterburškega. — Služabniki v zimski palači so dobili 2000 rubljev.

Grško-turška vojna. Turki so se torej energično lotili ofenzive. Že so Grkom zopet na vratu, pri Farzali so se že sprijele straže obeh vojsk. Sinoč se je pričela razvijati praska in skoro neizogibna je odločilna bitka, ki se mora biti v kratkem v Farzalski planjavi. Kakor sodijo politički krogi, velesile za trenutek še ne mislijo poseči vmes, ampak — takó pa trdi službena vest, došla iz Rima, — Evropa hoče počakati, da vidi, kakó se razvije z adnji prizor grško-turškega spora.

Iz Carjegrada poročajo še službeno, — zato je treba biti oprezni, — da so Turki zmagoviti tudi v Epiru. Včeraj da so vrgli Grke z višav v okolici Pentepigadije in jih zasedli sami. Jedno četo Grkov, ki je prekoračila mejo, da so

Turki uničili povsem. — Slednjič pravi isto službeno poročilo iz turškega vira, da štiri grške vojne ladije zopet bombardujejo Preveso, toda ne da bi povzročile kaj škode. — V boljše razumevanje smo nalašč naročili z Dunaja sliko bojišča, katero najdejo čitatelji na drugem mestu tega lista.

Program novega Rallijevega ministerstva. Atenski dopisnik londonskega „Daily Telegraph“ je govoril z vodjo grške opozicije, Rallijem, ki mu je naštel te-le točke programa novega ministerstva: Reorganizacija vojne, nadaljevanje vojne dotlej, dokler čast orožja grške vojske ni zadobila na bojnem polju primerne zadoščanja, uvedenje uredenih odnošajev v notranjosti in slednjič definitivna rešitev vseh vprašanj, tičečih se odnošajev z inozemstvom.

Ravnatelju „Correspondence d' Athènes“, pa je izjavil Ralli, da bodo v novem ministerstvu zastopane vse skupine opozicije. Ralli prevzame predsedništvo, Theodoki zunanje in notranje stvari, Samadios vojno in Sudis mornarico ali pa zunanje stvari. Nadalje je rekel Ralli: Pričakujem podpore od vseh strank, ker drugače bi bilo treba razpustiti zbornico. Kar se dostaje mojega programa, morem ga izreči v besedah: povrnitev narodne moči. Namen moji politiki bude pridobiti mir, časten za državo. Kralj je predložil, da naj bi se pozvalo posredovanje velesil. Jaz se še ne mislim poslužiti tega sredstva. Jaz ne bodem zahteval ne posredovanja velesil, ne premirja, kar bi se moglo tolmočiti kakor znamenje slabosti.

Službeno poročilo javlja, da se je novo ministerstvo sestavilo tako-le: Ralli predsedstvo in mornarica; Theodokis notranje stvari; Skuludis zunanje stvari, Eutaxias nauk, Triantafilakos pravosodje, Sinopulo finance in polkovnik Camados vojno.

Različne vesti.

Mestni svét tržaški. Predsinočni, VIII. seji mestnega svéta, je prisostvovalo 42 svetovalcev. Predsedoval je župan dr. Dompieri. Vladnega zastopnika ni bilo. — Po odobrenju zapisnika VII. javne seje, je župan priobčil razne malenkosti, med temi je odgovoril na interpelacijo svetovalca Geriupa gledé prošlosti novoimenovanega poljskega čuvaja Sulčiča. Župan je omenil, da ni bilo treba preiskave v tem pogledu, ker je Sulčič že odstopil. — Svetovalec Dollenz je na to opozoril, v kakem zanemarjenem stanju je baš v lice cerkve cesta, ki vodi k stolni cerkvi. Župan je obljubil, da se popravi.

Zatem se je prečitala resolucija delegacije, ki se ima predložiti vladi, da stori kraj agitaciji po okolici zoper mesto. To točko dodali so zadnji trenutek dnevnemu redu in jo stavili na prvo mesto.

Resolucija pravi, kako je poslednji čas okolica postala agitacijsko polje, kjer se seje sovražtvo zoper vse, kar je italijanskega; navaja izgrede v Barkovljah, na Proseku, omenja, da se je čuvaj Bogatec ubil, ko je bežal pred izgredniki itd. itd. Trdi, da kljubu temu, da se je pomnožilo policijsko in orožniško osobje po okolici, agitacija ni prenehala, ampak je narasla tako, da se meščani ne smatrajo več varne v okolici (!). Vlada naj zatorej ukrene naglo in energično vse potrebne, da bude kraj tem neznosnim odnošajem.

Svetovalec Ivan Goriup protestuje zoper množino obtožeb, ki jih navaja poročilo. To da kaže okolico v čudnem svitu. Po njegovem mnenju naj bi se bilo počakalo na izid postopanja zoper izgrednike v Barkovljah in drugod, predno se je napravila pritožba. On, ki stanuje v okolici, more zagotoviti, da je bilo od vseh izgredov komaj deseti del tega resničnega, kar so poročali časopisi. On ne zna, kako se more govoriti o barbarstvu in zločinih, ko vendar vsa stvar ni bila drugo, nego oddušek ogorčenosti zaradi poraza svojega kandidata, opravičene ogorčenosti.

Po teh besedah pa je navstal strašen hrup v dvorani in na galeriji. Vse se je drlo vprek. — Ivan Goriup je, nadaljevaje svoj govor, izrekel svoje obžalovanje na dogodivših se izgredih ter zagotovil, da se je od svoje strani trudil ohraniti mir na Opčinah, kar se mu je tudi posrečilo. On ne odobruje izgredov, ali razume iste in jih od-

Dalje v prilogi.

pušča. Okoličani so bili navajeni skozi skoraj 30 let, da so imeli svojega priljubljenega zastopnika na Dunaju. Letos so ga zgubili, vsi pa niso vedeli, da je bil letošen izid drugačen, ker se je letos tudi progressova stranka in z vso silo udeležila volitve v III. kolegiju. Zato je nastalo menenje med okoličani, da stvar se ni vršila pravilno in da so le zato propadli. (Silno kričanje na galeriji: „Basta! Fora!“) Govornik je zaključil: Naš položaj tukaj je jako nesrečen. Govoriti moramo v jeziku, ki ni naš in katerega ne poznamo popolnoma in naši izrazi se tolmačijo napačno. Brani se nam govoriti, žali se nas! Ali povem vam, da o proi priliki, ko nas bodete žalili radi tega, posluževali se bomo svojega jezika, govorili bomo slovenski. H koncu je izrekel v novič, da obžaluje vsakakoršno nasilstvo, naj prihaja od katere strani-koli, toda, z ozirom na poročilo delegacije, ne najde opravičene obtožbe in graja žaljenja, ki so izražena v njem. Zato bomo glasovali proti.

Svetovalec Dollenz je omenil na to, da je čital, da so te dni na Greti napadli dva meščana. Toda to se ni dogodilo v okolici, ker spada dotični kraj v mesto in napada se ni udeležil noben okoličan.

Na to je spregovoril svetovalec Edg. Raskovich. Rekel je, da svetovalec Goriup obžaluje izgredo in da hoče dati razumeti, da je to le izliv političke strasti. Toda, kaj tacega da se more dogajati le še po na pol barbarskih deželah. Naglašal je zatem, kako „dostojno“ se vedejo Lahi o zmagah in to da je razloček med kulturo in barbarstvom. Omenil je tudi, da so vodje italijanske stranke svetovali meščanom mir in da so ga dosegli, ker znajo stati na krmilu in vladati. Toda vi, — vskliknil je Rascovich — gospodje zastopniki okolice: namesto da bi mirili duhove, delate bač nasprotno! In sedaj pričakujete rabsodbe sodišča? Dokazite raje, da znate voditi svoje ljudstvo. A, če ne znate vladati svojih volilcev, niste vredni, da jih zastopate! (Ta nezaslišana psovka je vzbudila hrupno odobravanje na galeriji.)

Nato je skočil po koncu svetovalec Alojzij Goriup. Protestoval je zoper besede Rascovicha in je zahteval, da ga župan pozove na red. Gospod A. Goriup je rekel povzdignjenim glasom: „Naši volilci nas niso poslali sem za to, da bi služili v posmeh nesramni in slabo vzgojeni galeriji (Govornik ni mogel nadaljevati, ker je pričelo žvižganje, kričanje, smeh — prava babilonija. Župan se je trudil, da pozove galerijo na red.) Svetovalec Al. Goriup se je obrnil proti galeriji in zakričal na vse grlo: „Kaj, tako izkazuje svojo kulturo?“ Nato je navstal znova pravi sodni dan. Župan je svaril galerijo. Zatem se je oglasil svetovalec Ivan Goriup: Rascovich je rekel, da nismo vredni zastopati okolico. Jaz pa mu odrekam vsako kompetenco soditi o tem. Sodba o naši vrednosti ali nevrednosti gre le našim volilcem. Jaz se ne čutim žaljenega, ker me g. Rascovich sploh razžaliti ne more.

Rascovich je na to odgovoril, da naj sodita župan in zbor. Toda on da ni trdil v absolutni obliki, da niso vredni, ampak da je rekel le v pogojni obliki, ne da bi hotel koga žaliti.

Tudi svetovalec Dollenz je naglasil, da kjer je bila po okolici državna policija, ni bilo nikakih izgredov; ampak le tam, kjer so mestni organi, mesto da bi skrbeli za mir, provocirali ljudstvo do izgredov.

Zatem je dr. Venezian skušal opravičiti poročilo, češ, da je vsa agitacija dobro organizovana in da treba zatreti jo.

Iv. Goriup je priznal, da se je na slovenskih shodih potezal za narodno stvar, toda nikdar se ni udeležil protizakonitih agitacij. Kaj pa ste delali vi? Mar niste imeli tudi vi shodov in agitacije? Al. Goriup pa je povedal, da so prvotno razburjenost zakrivali magistratni organi. Vaši capoville in vaš načelnik Vidusso so z nemoralnimi sredstvi pritiskali na volilce z žuganjem, da bodo morali plačevati bolnišnične stroške, da bodo morali sinovi v vojake itd., če ne bodo glasovali za Mauronerja in Hortisa. Kadar je šlo za volitev v delegacijo in komisijo, takrat se je reklo, da mi nismo zastopniki okolice, danes pa naj bi bili mi odgovorni za vsa izgreda po okolici. Temu

je pritrdil tudi svet. Dollenz reki, da je res, da so mestni organi provocirali po okolici, kar dokazuje tudi sodne razprave, ki se bodo vršile. Odgovoril je še na kratko dr. Venezian in s tem je bila razprava zaključena. Venezian je vprašal Dollenza, ali pozna basen o volku, ki je tožil jagnje, da mu vodo kali? Ali so magistratni organi rezali trte, pobijali šipe, lomili vrata itd.? Temu izbruh: Veneziana — tega starega srditeža — so se naši svetovaleci smejali prav od srca. To je res volk v volčji obleki. Zbor je vprejel predlog delegacije soglasno, izvzemši saveđa okoličanske zastopnike. Le ti so o ploskanju in kričanju galerije demonstrativno ostavili dvorano.

Zbor je razpravljal še dve točki, ki pa za nas nimata zanimanja. Potem je župan zaključil javno sejo in sledila ji je takoj nejavna.

Z Dunaja nam poročajo, da je preuzvišeni knezonadškof goriški, dr. Zorn, podal svoje resignacijo.

Dve pojasnili. V „Triester Tagblattu“ čitamo: „Njegova ekscelencija, gospod namestnik vitez Rinaldini nas prosi, da izjavimo najodločneje, da se v pogovoru med njegovo ekscelencijo in g. knezonadškofom drom. Zornom dne 31. marca t. l., katerega pogovora omenja interpelacija državnega poslanca grofa Alfreda Coroninija, se ni kakor si bodi, niti z jedno besedo, ni direktno ni indirektno, govorilo o narodnih ali političkih stvareh, tako, da je popolnoma izmišljena govorica, ki služi v podlago omenjeni interpelaciji. Jedini tema onemu pogovoru je bil čisto nepolitišk predmet.“

To izjavo gosp. namestnika priobčujemo tudi mi po načelu objektivnosti.

Drugo pojasnilo prinaša današnji „Piccolo“ iz peresa nadškofijskega tajnika Aleksandra Zamparo.

Gosp. Zamparo izjavlja, da bolezen knezonadškofova se ni pričela dne 31. marca, ampak prvi znaki da so se pokazali že dne 27. marca, a dne 31. marca zjutraj da je bilo stanje prevzvišenega tako, da je vzbujalo resne pomislke. Gosp. Zamparo zagotavlja, da v vsem tistem dolgem pogovoru, ki se je vršil dne 31. marca zvečer med namestnikom in knezonadškofom, se niti niso omenjale političke in narodne stvari, a gosp. namestnik da niti slutil ni, kakovo da je duševno stanje nadškofovo.

To je jedro izjave gosp. Zamparo. Mi mu hočemo verjeti, da je bilo res tako. Po besedilu izjave je moral torej g. Zamparo biti navzoč na pogovoru. Ako je bilo torej res tako: ali ne slutiti torej gosp. Zamparo, da je se svojo izjavo napisal grozno zatožbo proti samemu sebi?! Že dne 31. marca zjutraj je bila torej bolezen jako nevarna, gospod Zamparo vendar ni storil, kar bi bil moral storiti: opozoriti namreč namestnika na bolezen nadškofovo! Marveč je dopustil, da je namestnik — ne sluteči o tem, kar se je dogodilo — imel zvečer istega dne dolg pogovor o resnih, če tudi nepolitičnih stvareh!!! Ako je res tako, kakor pripevduje g. Zamparo, in ako bi bil ta gospod storil, kar bi bilo le naravno v takem položaju, gospod namestnik bi se gotovo ne bil spuščal v dolge in resne pogovore z na duhu bolnim nadškofom!!! Taki bolniki potrebujejo miru. — G. Zamparo, opravičite se!!

Svetloivančanom se naznanja, da se otroški vrtec ne odpre v ponedeljek, temveč treba je počakati še par dni, ker, kakor je že tako navada, ko gre za nas Slovence, ni še prišla komisija na lice mesta. Dan se že naznani pravočasno v „Edinosti“.

Občinske volitve v Ljubljani. O dopolnilnih volitvah za II. razred sta bila izvoljena kandidata narodne stranke inženir Fran Pavlin in notar Ivan Plantan; za I. razred istotako kandidatje narodne stranke Velkavrh, Žužek, Grošel in Starè. Le ti so dobili od 253 do 239 glasov. Nemška kandidata Bamberg in dr. Rašič sta dobila 154 oziroma 152 glasov.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so v zadnjih treh tednih poslali: G. Ivan Perdan, trgovec v Ljubljani in založnik vžigalic družbe sv. C. in M., 200 gld. — Gdč. Fračiška Keršič iz Trboj 5 gld. mesto venca na krsto svojemu rajnemu očetu. — Slavna posejilnica v Vitanju 10 gld. — Podružnica na Vranskem 30 gld. 10. — Ivan Rafael Letnar nabral v pušico družbe sv. C. in M. v Mengšu 3 gld. 50 kr. — Ženska podružnica v Vel. Laščah 141 gld. — G. Vekoslav Legat v Celovcu poslal v „Miru“ za velikovsko šolo letos nabrane darove v znesku 375 gld. 60 nč. — Slavna posejilnica v Črnomlju 10 gld. — G. učitelj Mat.

Šmid znesek 7 gld. nabran pri inštalaciji č. g. Fr. Pečnika v Podgorju pri Slov. Gradcu. — Ženska podružnica v Logatcu po blagajničarici gdč. Ivanki Arkovi 37 gld. — G. Svetozar Lech, zasebnik v Mariboru 50 nč. — Gdč. Juliju Južna v Št. Juriju ob Taboru iz nabiralnika v gostilni pri pošti 4 gld. 30 nč. — Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ po g. Jos. Nollju zbirko 437 gld. 98 nč. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotederšici 2 gld. — Zaročenca iz Trnovega v Ljubljani 2 gld. — Slavno upravištvo „Slov. Lista“ 5 gld. — Priserena hvala vsem blagim dobrotnikom in nabiralcem darov, zlasti vedno za plemenite svrhe vnetim domoljubkinjam!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Darovi za uboge družine zaprtih okoličanov

so darovali:

Gorup Josip	gld. 100.—
J. Volkov nabral v Zgoniku ter so darovali: župan Gruden, podžupan Grilanc, starešine Radovič in Černjava vsak po 25 nč., drugi neimenuvani gld. 650, skupaj	750
Ras Beržankulov Salem	1—
Ivan Štefe nabral v Ljubljani	903
Iz Gorice: Franjo nabral v ožjem krogu prijateljev 5 gl. in sam dodal 5 gl. skupaj	10—
Nabrali v Križu pri Franu Košuta	6—
V gostilni Frana Valetiča nabral Fran Bernetič	525
V „Trž. podp. in bralnem društvu“ nabral Škrinjar	626
Dodal S. Škrinjar	—49
V Trnovem nabral Iv. Brinšek	2968
V Kobatipu nabral Josip Rakovešek nadaljnih	7—
Ivan Bau iz Škednja	1—
Macarol Anton v Avberu nabral	977
Skupaj	gld. 19298
Prej izkazanih	gld. 94852
Skupaj	gld. 114150

Darovi za rodbine zaprtih okoličanov nam prihajajo vedno. Zadoščenjem vidimo, da se nabiranja udeležujejo vsi sloji. Tako imamo danes lep dar g. Ivana Gorupa na Reki, a manjih darov od različnih strani Slovenije, kar nam priča, da se vse slovenstvo zaveda važnosti tržaške pozicije. Sedaj je v preiskovalnem zaporu še kakih 40 okoličanov in v potrebi je ravno toliko družin. Potreba bode pa trajala še dolgo, predno se završi preiskava in obtožnice — katerih bode do 60 — dostanejo kazni. —

Imena darovalcev za uboge rodbine zaprtih okoličanov. V Kanalu in njega okolici so darovali: Jos. Baudaž, Jan. Garlatti, Ant. Gabrijelčič, Ant. Križnič, Franc Kofol, N. N., F. K., Miha Zega., Nekdo, po 1 gld. Slovenski dijaki v veseli družbi pri g. Zega v Kanalu, 1 gld. 80 nč. Mladi fantje Ročinski 70 nč. Štefan Segalla, Franc Gorjup, Jan. Makarovič, Jan. Bucek, Pet. Kriznič, Ant. Znidarčič, Miha Podbršček, Franc Ulaga, Jos. Plahuta, Jan. Lenardič, Neimenovani, Zbrani Ložani, Peter Baudaž, Jos. Lapanja, Neki, Fr. Kregau, Alb. Perše, Jan. Leban, Mar. Gorjanc, Tom. Berlot, Valerijan Ivančič, Mar. Berlot, Anton Zorn, Jož. Gorjup, Tudi, Jož. Kosovelj, Jakob Kragelj, Dr. Krivos Kumar, Ivan Kovačič, Val. Pipan, Leop. Pečenko po 50 nč. Franc Vuga, 40 nč. Franc Abram, Val. Kofel, Srečko Ivančič, Neimenovani, Ant. Gomišek, Tom. Gašparin, Ant. Prdbršček, Neimenovani, Karl Angeli, And. Tomažič, po 30 nč. Vincenc Gabršček 25 nč. Hen. Savič, Aloj. Kriznič, Karl Kocijančič, Miha Ivančič, Pet. Vittori, Vinko Čuk, Lovro Angeli, Frančiška Kofol, X+Z-Z, Potovalec, Neimenovani, Jož. Kriznič, Franc Berlot, Jernej Zimec, Tom. Valentinčič, Vin. Medvejsček, Miha Kodelja, Mat. Podbršček, Ant. Paravan, Peter Kosir, Mar. Šuligoj, Neimenovani, Neimenovani, po 20 nč. Vinko Valentinčič, Karl Luznik, Janez Gorjanc, po 15 nč. Martin Berlot, Ant. Boltar, Val. Valentinčič, Lov. Kodelja, Ant. Makarovič, Fr. Gorjanc, Pet. Boltar, Alojz Dugar, Jan. Strukelj, Fr. Kovačič, Blaž Kosir, Pri vrčku piva po 10 nč. Ant. Zimec, Jož. Kodelja, Miha Makarovič po 5 nč.

Škof Strossmayer in madjarske šole. Madjarski časopisi surovo napadajo vladiko Strossmayerja, ker ne dovoli, da se hrvatski otroci, ki

so usiljeni v madjarske šole v Brodu, poučujejo v madjarskem jeziku in da se spovedujejo madjarski. Plebeniti vladika pa stoji moralno mnogo previsoko, da bi ga mogli doseči izbruhi madjarskega „liberalizma“!

Občni zbor „Tržaške posojilnice in hranilnice“, ker po § 49. zadr. pravil dne 25. aprila ni bil sklepčen, sklicuje se v smislu iste točke dne 9. maja, točno ob 9. in pol uri predp. (Glej oglas).

Svoji k svojim! Na drugem mestu stoji oglas gosp. Josipa Katalana, lastnika krčme „pri dvanajstih murvah“ v Rojani. Mi opozarjamo mestne Slovence na to krčmo. Saj je gosp. Katalan toli zvest, vztrajen in navdušen rodoljub, da res zasluži, da ravno gledé njega izvajamo načelo „Svoji k svojim!“

Iz Rojana nam pišejo: V nedeljo, na sv. Marka dan, je bila pri nas običajna procesija. Na tej procesiji molijo kmetje seobno, da bi Bog podelil dobro letino. Ali ni torej čudno, da se je tudi na tej procesiji pelo izključno le latinski. Vsaj ob takih prilikah bi se morali obredi vršiti tako, da bi se jih prisprosto ljudstvo moglo udeleževati z vsem svojim srcem. — Še enkrat opozarjamo velečastiti ordinarijat, naj vendar enkrat stori konec samovolji, ki ne dosega ničesar drugega, nego razburjenje med ljudstvom. To prošnjo ponavljamo tem bolj, ker se bližajo procesije Križavega tedna in si že moramo misliti, da tudi na istih doživimo istotako preziranje našega jezika, ako ne poseže vmes velečastiti ordinarijat.

Samomor Včeraj zjutraj so našli obesena na drevesu ob deželni cesti med Opčinom in Repentabrom. Na lice mesta došla komisija je konstatovala, da je samomorilec 50 letni svirač Ivan Battich iz Trsta, oče 6 otrok, stanujoči v Trstu, via Cisternone 7. Moža je bržkone bčla gnala v smrt.

Zaradi volitev obsojeni. Predvčerajšnjim je bilo na tukajšnjem sodišču 9 razprav zaradi prestopkov o občinskih in državnoborskih volitvah. Pokazalo se je, da je bil marsikdo uverjen, da sme oddati glasovnico v imenu kojega znanca ali sorodnika in tako so bili tudi obtoženci oddali glasovnice, ki niso bile na njih ime. Sodišče je spoznalo vse krive in jih obsodilo na kazni izmed 6 in 10 dni zavora.

Sodnijsko. 19 letna postrežnica Stanislava Kleš iz Šibenika je bila včeraj obsojena zaradi hudodelstva tatvine na 6 mesecev ječe.

70letna Josipina Ambrožič je dobila zaradi nemarnosti v nadzorovanju otrok 4 dni zavora.

Vedno junaki. Po naključju smo doznali, kaj in kako pripoveduje neki avstrijski častnik — očevidec — o junaštvu italijanskih dobrovoljcev, ki so šli na Grško pod vodstvom poslanca Cipriana.

Omenjeni častnik je ravno prišel iz Grške in pripoveduje tako-le:

Bili smo na grško-turški meji. Bilo je mnogo Grkov in do 70 italijanskih dobrovoljcev. Italijančiči so bili vsi v rudečih srajcah, mnogo njih z mandolino in kitarami. Bili so dobre volje. Prepevali so, brenkali na kitare; navdušenost je bila velika. Nekega dne je Cipriani ravno čital svojim hrabrim vojakom „Befehl“. Navduševal jih je, opeval italijansko „hrabrost“ in navdušenost, s katero se bojujejo Italijani za svobodo Grkov. Kar naenkrat so prilomastili Turki. Kakov prizor — italijanskega junaštva! — Bežati so jeli, ko so začele frčati kroglje — in glej hrabrosti italijanskih dobrovoljcev: kar naenkrat so bili na trobih in poskrili so se!!!

Drugega dne so morali marširati dalje. Častnik je bil pri takozvani „sprednji patruli“, a Italijani so bili kakor glavna trupa. Kar hkratu so jih pozdravili Turki s krogljami. Stotnik je gledal z daljnogledom, od kod prihajajo kroglje, kje da so Turki? Ozrl se je, da bi dal naročila italijanski četi, ali zastoj: Italijanov ni bilo. Gledal je na okolo, gledal z daljnogledom, ali rudečih srajc ni bilo videti. Poskrili so se zopet. Omeniti je še, da je streljala le mala četica Turkov, ki je bila poslana na ogled.

Drugega dne je vprašal omenjeni častnik Cipriana: Koliko mrtvih ste imeli včeraj, g. Cipriani? Slednji je odgovoril ponosno: Niti jednega, gospod X. — No, je odgovoril častnik, mrtvega niti jednega, ali koliko njih si je popraskalo trehuhe, tega bi mi gotovo ne znali povedati.

No, ko je Ciprianijeva četa pokazala tako svojo hrabrost, — razpustili so jo. V tej četi so bili samo taki ljudje, ki nimajo o čem živeti, večinoma potujoči pevci, godci itd., ki so si hoteli nekaj zaslužiti — s svojo hrabrostjo!

Sedaj pa, sedaj! Turki, sedaj le bežite! Italijani prihajajo in sicer tržaški! Čitamo, da je tam tudi sin slavnega Raškoviča, našega mestnega poslanca. Sedaj je Grška lahko brez straha. Italijani ji pokažejo ob vsaki priliki, kako je treba — teči! — Saj so že navaženi temu. Vedno junaki! F. L. F.

Mickiewizev spomenik v Varšavi. Lvovski poljski časopisi poročajo iz Varšave, da je ruska vlada dovolila, da se slavnemu poljskemu „pesniku revolucije“ in rodoljuba Mickiewiczu povzdigne spomenik na katerem javnem mestu v Varšavi, toda s pogojem, da bo na tem spomeniku tudi napis v ruskem jeziku. Profesor Chmielowski, ki je bil aretovan in zaprt zaradi predavanja v korist Mickiewiczevemu spomeniku, je stavljen na svobodo.

Nasilstvo orožnika. Na velikonočni ponedeljek sta se v Privlaku v Dalmaciji dva seljaka mirno

sprehajala po vasi. Jeden izmed njiju je veselo zavriskal: „Živela Hrvatska i njezina prava!“. Takoj je naskočil zandar Luka Festini nanju ter ju odgnal v zandarmerijsko kasarno v zapor. Na uhođu v zapor je jednega izmed niju tako udaril, da je seljak padel in se pobil. Naslednjega dne so orožniki odgnali oba povsem nekriva in mirna kmeta na sodišče v Zader. Prisilili so ju, da sta morala na dolgem potu nositi na plečah dve težki hoji za oranje, katere so imeli orožniki oddati sodišču. Preiskovalni sodnik je stavlil siromašna seljaka na svobodo takoj po zaslišanju, ker ni mogel najti, da bi bila kaj zakrivila. Nikomur pa ni došlo na misel, da bi bil pozval na odgovornost orožnika Festinija, ki je v svoji laški strasti aretoval seljaka in ju mučil, dasi je dobro znal, da nima niti najmanjšega povoda v to.

Židje, sleparijo na deholo. V Budimpešti je „falirala“ tvrdka „Brüder Hirsch“ (!). Primanjkljaja ima ta židovska sleparska trgovina nič manj nego 370 000 gld!! — Istotako je obustavila svoje obveznosti, in prvi vrsti seveda izplačevanja, tvrdka „Sigmund Schick“ na Dunaju. Židje te tvrdke, — trgovine s kožami — „ustrojili“ so si 160 000 gld. deficita! — Ne znamo, da-li so sleparski Židje pod ključem, ali pa so jo popihali?

Knez — natakak. V neki peštanski gostilni služi kakor natakak potomec glasovite poljske knežje rodbine. Zove se knez Mirko Stanislav Waronieczki. — Slaba karjera!

Dvogovor. Japa: Ti, glej, to ti mora biti narodnjak ta gostilničar „pri petelinu“, via Ghega.

Tone: Res, do sedaj še gotovo ni bilo take table v slovenskem jeziku. Ta vrag se nobenega ne boji.

Japa: Pa drugače je tudi „fejst fant“; o vsaki priliki pomaga našim narodnjakom in revnim okoličanom.

Tone: Bog ga živi!

Najnovejše vesti.

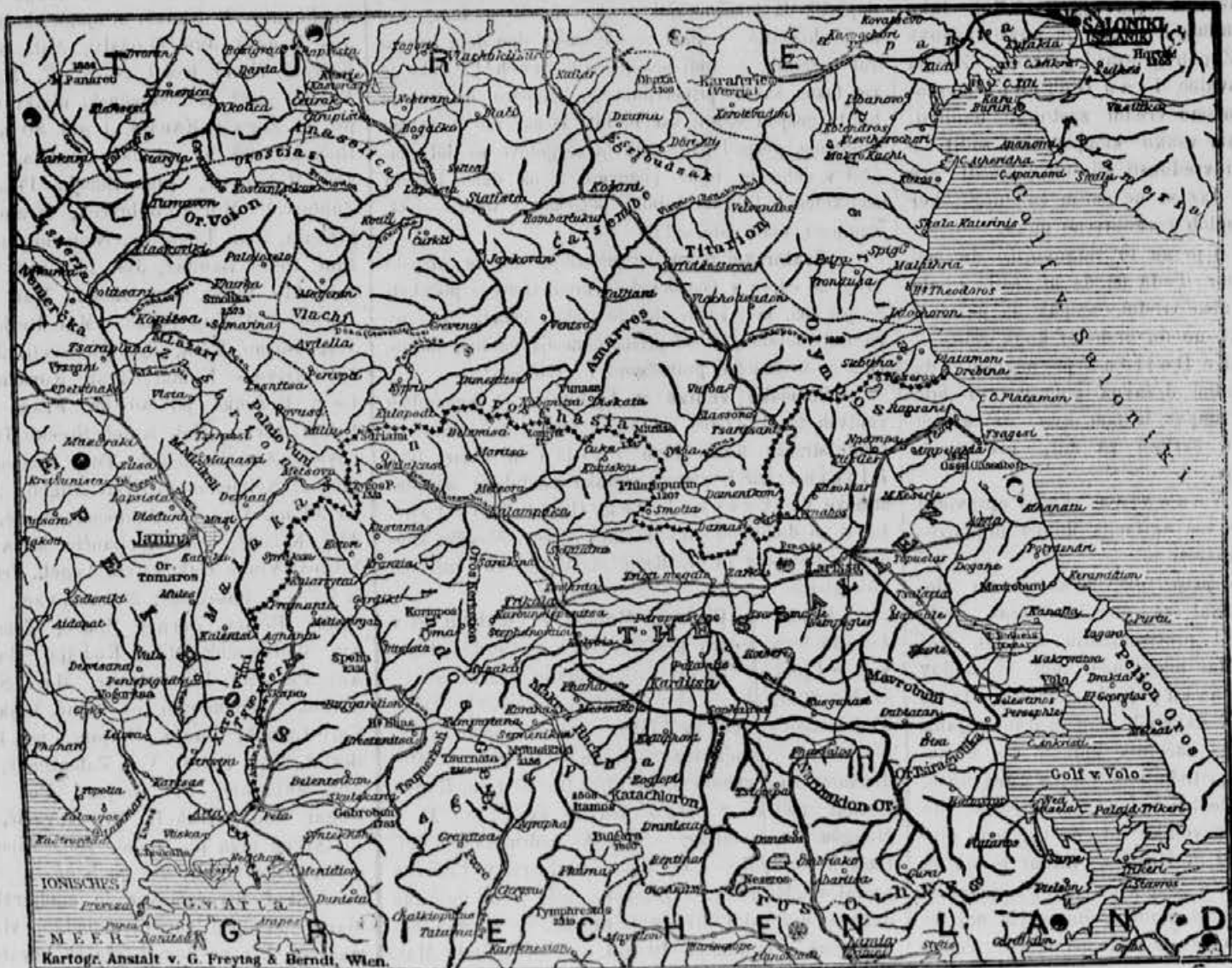
Atene 1. Potrjuje se vest, da se Grki v Epiru umikajo. V boju pri Velesinosu med 8000 Turki in brigado Smolenskega so bili Turki odbiti in so imeli velike zgube.

Atene 1. Glasom poročila iz Pharsalusa je turški oddelek konjice prodril do skrajne točke na črti Pharsalus Domokos, toda umakniti se je moral, napaden od grške artilerije in progaujan od grške konjice.

London 1. Turška konjica v okolici Volo pričakuje prihoda pešcev, da izvede zasedenje mesta. Večina Grkov je odšla iz Volo. Turki so dne 28., 29. in 30. aprila napadali Velesinos. Ker pa jim je bila organizacija slaba so jih Grki zavrtili.

Leukas 1. Grške ladije topničarke v zalivu Ambrakia so streljale na obrežje Nikopolis. Turki so zbežali.

Grško-turško bojišče.

Zahvala.

Sv. Ivanski veselilni odsek se prav toplo zahvaljuje deklamovalki gđ. *Vatovevi*, gg. *tamburašem*, gg. *svetoivanskim pevcem*, da so pokazali zopet po tolikem času, da živé, ter da hočejo napredovati in gojiti krasno slovensko petje. Ne najdemo pa primerne izraza, da bi se dovolj zahvalili slavnemu „Slovanskemu pevskemu društvu“ v Trstu in njega pevovodji g. *Srečku Barteljnu*. Učite se pri njih navdušenja vsi, pevovodje, pevinje in pevci. Takim svetim ognjem in požrtvalnostjo treba učiti divno pesem našo.

Srečna hvala tudi gg. diletantom: gđ. *M. Šmidovi*, gđ. *T. Čargovi*, g. *Jakliču*, gđ. *Šušmeljevi*, a še posebno g. *Gorjanskemu* in *Trebovškemu*. Se ve, da je vselej in povsod naš steber in opora g. *Negode*.

Srečna hvala tudi onim gg., ki so darovali pri kasi večje svote. Inga ne morem izkazati, ker ni bilo možno poznati vseh. A zavest, da so položili dar na altar domovine v toli plemenito svrhu, bode jim gotovo več, nego vse osebne zahvale.

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **železno vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**
(Dunajska cesta)

prilagojeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gl., pet polliterskih steklenic 4 gl. 50 kr.

V krčmi

„pri dvanajstih murvah“
v Rojanu

se toči vedno pristno domače in istrsko vino ter je preskrbljeno za dobro kuhinjo. Mimo tega se toči tudi izborna steinfeldsko pivo v sodčih in steklenicah. — Za bilen obisk se priporoča tržaškim Slovincem
Josip Katalan,
lastnik.

Glasovito

olje za sluh

od višjega štabnega zdravnika in fizika dr. G. Schmidta

odstrani hitro in temeljito začasno gluhost, tok iz ušes, brenčanje v ušesih in težki sluh celó zastaran. — Dobiva se po 3-50 mark steklenica z navodilom v lekarni **C. Zanetti v Trstu** Via Nuova št. 27.

Voda Beaufort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovih varih

je najboljša in najzdravejša pijača, ker razven dvojne ogljenčeve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32% naravnega ogljenčevega kislca.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST — Via Giotto — TRST.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poroštvom.
(Via Molin piccolo št. 1)

VABILO!

Ker po § 49, zadr. pravil dne 25. aprila občni zbor ni bil sklepčen, sklicuje se v smislu iste točke:

V. redni občni zbor

Tržaške posojilnice in hranilnice

registrovane zadruga z omejenim poroštvom kateri bode

v nedeljo, 9. maja t. l. točno ob 9^{1/2} uri predp.

v prostorih
„Slovanske Čitalnice“

(Via S. Francesco 2.)

Dnevni red:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
4. Razni predlogi.
5. Volitev nadzornišva.

K obilni udeležbi vabi

Načelnništvo.

Trst, 30. aprila 1897.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Zahvala.

Podpisana udova zahvaljuje se vsem onim, ki so spremili nepozabnega nam

Miroslava Prelca

k zadnjemu počitku.

Iskreno zahvalo izreka posebej preč. tukajšnji duhovščini, nadalja blag. gg. uradnikom c. kr. sodišča komenskega, kakor tudi gg. uradnikom c. kr. davkarije.

Prisrčna hvala bodi učiteljstvu, c. kr. žandarmeriji, blag. gg. županoma komenskemu in velikodolskemu, njiju starešinstvoma in slednjič tukajšnjim pevcem, ki so peli ob priliki pogreba.

V KOMNU, dne 25. aprila 1897.

Žalujoča Ana Prelec.

Ajte & Zadnik

Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro

Priporoča se sl. slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi zalogo manufakturnega blaga. Udobiva se povsem najnovejšo blago, za moške, ženske in deco. Veliki izbor raznovrstnega perila kakor npr. Bombažine bele in rujave iz najboljših tovarn. Raznovrstno platno belo in rujavo v razni širokosti. Veliki izbor ženskih štof črnih barvanih in belih. Udobivajo se razni perkali in sateni v najlepših novih in gotovih barvah. Velika zaloga najboljših modrecev, nogovic, rokovic, pajčolanov svilnatih, rat najnovejših barv. Za šivilje in kitničarce, udobiva se vsa drobnarija v obilni meri. V zalogi se nahaja tudi najnovejšo blago za gospode. Ovratniki in ovratnice. V najnovejši mode in raznovrstno perilo. Nogovice za kolesarje. Štof 140 cm. širok od 65 kr. naprej iz najboljših šitov možkih oblek po najnovejšem Parížkem in Dunajskim kraju. Cene po dogovoru in sicer jako nizke. Za slovenska društva udobivajo se trobojni trakovi v razni širokosti in najboljšo blago za narodne zastave.

Uzorec se pošilja tako. Pošiljatev blaga na deželo poštna presta. V mnogobrojen obisk najtopleje priporočata svojo zalogo držé se narodnega gesla: Svojim k svojim udani Ajte & Zadnik.

Dobro poznane in pripravne

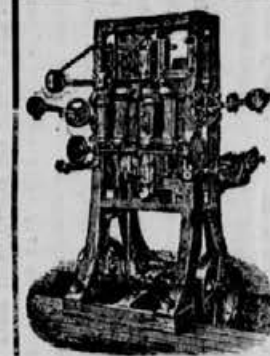
škropilnice

inženirja Živica

dobivajo se vedno po navadnih nizkih cenah v skladišču trvdke

Živic in druž.
(Schivitz & Comp.)
ulica Zonta štey. 5
TRST.

Na zahtevanje pošilja se cenik.

G. Tönnies

Ljubljana.

Tovarna strojev

in

kovačnica za kotle.

Specijaliteti:

žage in stroji za obdelovanje lesa.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarni v Pragi,

prilagojeno izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 ev., 70 ev. in 1 gl. po vsah lekarnah. Zahteva naj se blagovojno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidra“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

Nova gostilna

v prijaznem bližjem Rojanu

z vrtom in igrami za kroglice.

Podpisani uljudno javi, da je odprl v Rojanu št. 6, na levi strani cerkve

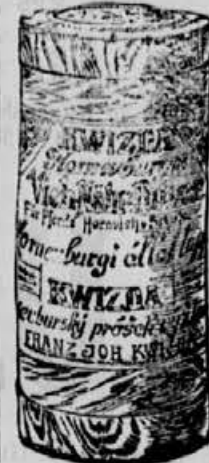
„novo gostilno“

v kateri toči izvrstno okoličansko belo in črno, istrsko in dalmatiško vino kakor tudi izvozno pivo prve vrste. Postreže dobro in točno sleherni trenotek z gorkimi in sezlimi jedili.

Za obilne obiske priporoča se slav. občinstvu udano podpisani

IVAN TREVEN,
vodja in lastnik.

4 zlate, 18 srebrnih kolaja, 30 častnih in priznanih diplov.

Kwizde

korneuburški

živinoredilni prašek

veterinarsko-dijetično sredstvo za konje, rogate živali in ovce.

Rabi se že 43 let v mnogih hlevih kader noče živina jesti, pri slabem prebavljanju, za zboljšanje in pomnoženje mleka pri kravah.

Cena 1/2 škatljici 70 ev. „ 1/3 „ 35 „

Dobiva se pristno le z gornjo varstveno znamko v vsah lekarnah in trgovinah z mirodijami.

Glavna zaloga:

FRAN. IV. KWIZDA,

c. in k. avstro-ogerski in kr. romanski dvorni literant.

Okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaju.

VITTORIA

samo po 2-20

modrece

za gospe, deklice prodaja se po nv. 50 do gl. 4-20.

Velika zaloga

vsakovrstnega

blaga za ženske

obleke v svetlih

in temnih barvah,

od nv. 30-150,

imamo veliki izbor

perkalov, saten,

zagrinjal in pogrinjala

posteljno in mizno.

svilnato blago

vsake vrste od 80

nv. naprej, nakit

in šipke, vsake

vrste trakov širokih

in ozkih po

prav nizki ceni;

velika zaloga ro

kovic iz svile, iz

konca, iz kože ter

krink. Ovratnike in

zvr atnike, dežnike,

nogovice raznih vrst.

Blago za moške obleke

na veliki izbor

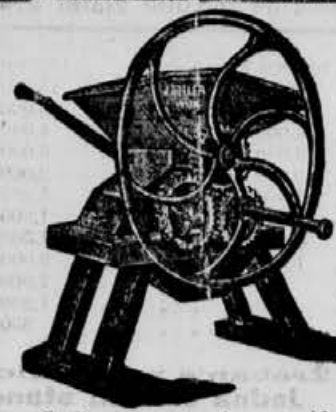
ZA KOLE SARJE

srajce (maje) trikot od 1-30-450 jako primerne in nogovice.

JAKOB KLEMENC

trgovec z manufaktur.

Trst, ulica sv. Anton št. 1.

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE.

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih - koli stiskalnic.

Stiskalnice za masline, hidravlične stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Duna

II., Praterstrasse 49.

Cenike in spričevala zastoj!

Iščem zastopnikov! — Čuvati se je ponarejanj!

MODA!

Volneno blago

	Meter po	
Moderno modno blago 85 cm. široko	35 in 40 nč.	
Noveje	85 "	48 "
Angleško volneno blago	85 "	50 "
Novost Pepita-Kammgarn	90 "	65 "
Moderno volneno blago	115 "	86 "
čisto vol. blago	115 "	gl. l. —
Priporočljive novosti	115 "	1.20 "
Angleško čisto vol. blago	118 "	1.35 "
Kammgarn Anglais	115 "	1.40 "
uni	120 "	1.50 "
Nov. novost! Cachemire	120 "	1.60 "
Priljubljeno Kamm. blago	120 "	1.70 "
Grosspepita Crêpe Chev.	120 "	1.70 "
Haute Novost aug. dessine	120 "	1.75 "
Crêpe mèle Parisienne	120 "	1.75 "
Zadnja novost za an. blago	120 "	1.90 "
Crêpe Cheviotine colore	120 "	1.85 "
Etamine rayé Hautenou	120 "	2.10 "
Haute nouveauté s svilo	120 "	2.25 "
façonne en soie	120 "	2.45 "
Izbrane m. novosti s svilo	120 "	2.70 "
Fini an. Kammgarn blago	120 "	2.25 "
Posebne specijalitete v angleških in francoskih novostih meter po	gl. l. 1.90, 2.50, 2.80, 2.90, 2.95, 3.10, 3.30, 4.30, 5.60, itd. itd.	

Svilno blago:

Novejše za elegantne poletne toalete, čisto svileni najboljši Pongis imprime v finih kvalitetah in lepih načrtih, meter po 85, 98 nč., gl. l. 1.10, 1.20, 1.30, 1.35, 1.40, 1.45, 1.50, 1.55, 1.60.

Serge-svila imprime, kraani načrti met. gl. l. 1.90, 2.30

Nizko znižane cene:

Blago iz čiste svile prej m. gl. l. 1.15 sedaj 50 nč. fasonirano " " " 1.40 " 85 "

Čisto svilen-tafet rayé " " " 1.55 " 85 "

Zadnja moda: Pepita-blago iz čiste svile v vseh barvah meter po 98 nč., gl. l. 1.30, 1.40 itd.

Novosti: Škotsko blago iz čiste svile meter po gl. l. 1.60, 1.70, 1.85, 3.10.

Sivo-belo črtano blago iz čiste svile (novejše) meter po gl. l. 1.70.

Črno-belo črtano blago iz čiste svile (novejše) meter po gl. l. 2.10 itd.

Črno faconirano blago iz čiste svile (novi načrti) meter po 95 nč., gl. l. 1.70, 2.40.

Surova svila faconirana m. 48 nč. (znižana cena) " gl. l. 1.25 "

Gladka surova svila meter po gl. l. 1.60, 1.90, 2.10 (boljša kvaliteta).

Specijalitete v blagu iz čiste svile za blouse turistov!

Pralno blago;

Levantine, noveji načrti m. 16, 22 nč. 26, 32 "

Praktični Zehpir 26 "

Najboljši Zehpir v najmodernejših načrtih 35, 42, 50 "

Piqué dessiné (mični uzorec) 33, 35 "

Froisé dessiné boljša kvaliteta 35, 38 "

Atlas-satin izbrani načrti in nijanse barv 40, 58 "

Serge Diagonal imprimé (noveji uzorec) 58 "

Cachemir-satin v najm. načrtih in barvah 65 "

Cachemir-Atlas imprimé 68 "

Francoski battist v novejših lepih načrtih meter po 45, 48, 52, 60 "

Battist carré façonne (novejše) 54 "

rayé 54 "

Izbrane francoske novosti meter po 58, 68, 75, 78, 80, 98, " m. 80, 85 "

Battist-Etamire imprimé m. 80, 85 "

Najnovejšel Svilen Zehpir v modernih najlepših načrtih po gl. l. 1.10, 1.15, 1.25, 1.30, 1.40, 1.65, "

Beli á juor battisti lepi načrti meter 24, 28, 35, 40, 45, 50, 60, 65 "

Beli, vezan (Štikan) švicarski battist meter 75, 82, 95 nč., gl. l. 1.10, 1.20. "

A jour-Brocet v svetlih barvah m. 35 "

Črni Atlas-Satin-Brocet " 50 "

Hiša blaga

D. LESSNER

DUNAJ
VI., Mariahilferstrasse
Št. 81-83

Za provinco zbirka vzorcev in ilustriran cenik, obsezajoči najposledneje novosti na zahtevanje gratis in franko. Pri naročbi vzorcev prositi se naznaniti vrst blaga in ceno.

Njegova Svetost Papež Leon XIII.

sporočil je po svojem zdravniku profesorju dr. Lapponi-ju lekarnarju PICCOLI-ju v Ljubljani najsrčnejšo zahvalo za Njegovi Svetosti vposlano

tinkuro za želodec

Omejeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih profesorjev medicine so

Piccoli-jevo tinkturo za želodec II preskusili, ter jo priporočajo kot izvrstno krepilo za želodec, katera krepča želodec, pomnožuje tek ter povpešuje prebavanje in čiščenje.

Cena: 1 steklenica 10 nč. 12 steklenic z zavijem 1 gl. 36 nč., poštna pošiljatev 70 steklenic 6 gl. 50 nč.

Najvišje priznanje

lekarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu

kapljic za zobe, katere je z zadovoljnim uspehom Nj. s. in k. Vis. prejasna gospa prestolonaslednica-udova nadvojvodinja ŠTEFANIJA izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 nč. 10 stekl. 1 gl. 50 nč.

Naročbe odpošiljajo se točno proti poštnem povzetju

OLJE.

Pošilja se od 5 litra naprej in na debelo.

Pošilja se od 5 litrov naprej in na debelo

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Ima se veliko korist in velik trud se prišpara, ako se poslužuje pri l. spediciji in slov. firmi za olje, kis in milo. Postreba je točna, hitra in vrči so tralni. Prevzemajo se pošiljatev za celo Primorsko, Kranjsko, Štajersko in Trst prosto na dom, ostavši vrč na domu brez are. Jedilno olje l. 28 nč., fino 32-36 nč. l. finejšo 56-60 nč. l. ekstrafino 64-72 nč. l. — Kis vinski in ciperski po jako niski ceni. Milo kuhinjsko 18 nč. K., fino 24. nč. nejše 26-28 nč. K. Velika zaloga mila (čajfe) za toaleto po zmernih cenah. Udani Anton Siroca

Kdor želi kupiti slomreznico, mlatinico, gepelj, trieur ali sploh kak potrebni in koristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik naj novejših strojev od prve in jedine slov. zaloge kmetijskih strojev na Goriskem. **Franjo Babnika v Gorici** (časno Via Fornica 12.) **Zastopnik se iščejo.**

THE MORSE MANUFACTURING COMPANY.
7, Red Lion Court, London, E.C.

15 popravila

15 popravila

Ua ga goduje obaj
cau jezuvaino

Na najviše povelje Njegovega ces. in kr. apost. Veličanstva XXXI. državna loterija

za civilne dobrodelne namene. 7816 dobitkov v gotovini, razdeljeno v 148 dobitkov se 3834 predobitki in 3834 zadobitki v skupnem znesku od 165.000 zlatih kron in 100 950 gl. avstr. veljave in sicer:

1	dobitek z 150.000 Kron v zlatu	150.000	8	dobitkov po 175 goldinarjev	1.400
1	" " " 15.000 " " "	15.000	14	" " " 150 " " "	2.100
1	" " " 5.000 " " "	5.000	18	" " " 100 " " "	1.800
1	" " " 4.000 " " "	4.000	28	" " " 75 " " "	2.100
1	" " " 3.000 " " "	3.000	52	" " " 50 " " "	2.600
1	" " " 2.000 " " "	2.000	96	" " " 30 " " "	2.880
1	" " " 1.000 " " "	1.800	50	" " " 25 " " "	1.250
1	" " " 1.000 " " "	1.600	182	" " " 20 " " "	3.640
1	" " " 1.000 " " "	1.300	584	" " " 15 " " "	8.760
3	" " " 1.000 " " "	3.000	350	" " " 12 " " "	4.200
4	" " " 500 " " "	2.000	1.350	" " " 10 " " "	13.500
4	" " " 300 " " "	1.200	660	" " " 7 " " "	4.620
4	" " " 200 " " "	800	4.400	" " " 6 " " "	26.400

Zrebanje nepreklicno dne 10. junija 1897. Jedna srečka stane 2 gl. avstr. veljave.

Srečke dobivajo se pri odteku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobakarnah, pri davčnih, poštnih in telegrafskih uradih, menjalnicah, itd. Igralni načrt za prodajalce srečk gratis. Srečke se pošiljajo poštno prosto. Od c. k. loterijske dohodninske direkcije (oddelek za drž. loterije.)